

ZAČELA SE JE XIII. REVIJA AMATERSKIH GLEDALIŠKIH SKUPIN NAŠE OBČINE

V nedeljo, 24. aprila 1977 smo gledali v Šmartnem ob Savi prvo revijsko predstavo, ki nam jo je prezentiral KUD Prežganje. Mladi igralci tega društva so uprizorili znano komedijo Marjana Marinca POROČIL SE BOM S SVOJO ŽENO.

Komedija med drugim prikazuje peripetije mladega zakonskega para, ki živi v nemogočih stanovanjskih razmerah; zakonca se začeta med seboj prepirati ter se končno, med drugim tudi po nasvetih dobrih prijateljev, sporazumno ločita. Toda ne za dolgo, saj končno s hudomušno-zvižučno igro soigralcev spoznata svojo zmoto ter se

ponovno najdejo v zakonskem jarmu.

Predstavo je režiral Stanko Žontar, ki je korektno opravil svojo nalogo, znal je animirati mlade igralce, tako da so nam prikazali lahkotno, živahno ter dopadljivo uprizoritev, ki zbudi v gledalcih prijetno razpoloženje. Mizanscena je bila dovolj razgibana in domiselna. Vskakor je to ena boljših režij Stanka Žontarja. Prežganjski igralci so nas ugodno presenetili, saj tako prepričljivo ter obenem lahkotne in igrive igre že zlepa nismo videli na njihovem odru. Pripombe bi imeli le na nekatere jezikovne rešitve in na igro nekaterih igral-

cev, pri katerih bi si želeli več intenzivnosti ter dinamike v zaključnih prizorih.

Nasploh velja ugotoviti dobro igro celotne ekipe, kar se je rezultiralo tudi v zelo ugodnem sprejemu pri občinstvu. Da je predstava uspela, imata vsekakor precej zaslug interpreti glavnih vlog Milan Slapničar in Dragi Černe, ki sta igrala dr. Brizga in njegovo ženo. Zelo dobro in živo so bili odigrani njuni dialogi, pa tudi sicer sta nas prepričala o svojem igralskem talentu, ki ga bosta lahko še s pridom uporabila. Prav dobro sta se vključila v celoto Anica Grum kot Irena in Franci Černe, ki je s primernimi karakternimi potezami odigral Mileninega očeta Poldeta. Solidno igro so pokazali tudi drugi igralci: Joži Zajc, Fanika Grum, Jože Ulčar, Branko Zajc in še posebno Franci Berčan v epizodni vlogi Vilija.

Omeniti velja, da je bila dvorana v Šmartnem nabito polna in so tako gledalci pokazali svojo željo po tovrstnih prireditvah; to so potrdili tudi z velikim zanimanjem, s katerim so spremljali dogajanje na odru ter izvajalce na koncu toplo nagradili z aplavzi.

V Javorju je bila 8. maja druga predstava letošnje revije. Nastopila je skupina iz Slap s skeči in humorističnimi prizori M. Marinca, B. Nušića, Twaina, Byrona in drugih avtorjev pod naslovom VESELI VEČER.

Režija je bila v rokah Vilija Goloba, ki je pokazal veliko invencije, smisla za satiro in humor ter nam prezentiral vrsto izredno domišljenskih mizanscenskih rešitev, lahko rečemo nekaterih na profesionalni ravni. V celotni uprizoritvi je bilo opaziti večjo režiserjevo roko, ki je znala uspešno voditi mlade igralce, da so dosegli domala prodoren uspeh, kar je vsekakor rezultat kolektivnega prizadevanja, discipliniranega in predanega dela vseh sodelujočih.

Še poseben uspeh so doživeli pri gledalcih skeči: REKLAMA, IDEALNA VAS, PRI PRIHATRU, PSIČEK, SOCIALISTIČNA TAŠČA.

V uprizoritvi je sodelovalo kar 15 igralcev, od katerih jih je nekaj še posebno opozorilo na svoj talent in možnosti, pa tudi

drugi so se uspešno vključili v celoto.

Želeli bi le, da bi bili nekateri prizori odigrani bolj sproščeno, ne tako napeto in hrupno, vsaj v nekaterih momentih. Od izvajalcev bi na prvem mestu omenil napovedovalko Jano Pokovec, ki je zelo korektno opravila svojo nalogo, nadalje Bojana Šeška, ki je presenetljivo dobro rešil nekaj zahtevnih nalog ter dal slutiti možnost ugodnega razvoja svojega igralskega talenta. Še posebej nam je ostal v spominu v skečih Idealna vas in Reklama. Prav dobro so po nekaj vlog odigrali Jana Jermanova, Mari Jeršinova, Milan Cerar, Jože Pečar, Jože Vidmar in Rado Zaberl. Da je večer vsestransko uspel, pa svojo delež prispevali še Irena Balazič, Mari Ulčar, Duša Štolekar, Romana Ujčič, Jelka Krušič, Bogdan Rojšek in Janko Žibert.

Ob koncu velja pripomniti, da pomeni uprizoritev Veselega večera skupine iz Slap lep obet za bodoče delo.

TOLMUN IN KAMEN V HRUŠICI

V nedeljo, 8. maja je bila v Hrušici odigrana tretja revijska predstava, komedija Toneta Partljiča TOLMUN IN KAMEN. Uprizorili so jo igralci KUD iz Besnice.

Tolmun in kamen je komedija, ki obravnava sodobno tematiko, življenje in probleme inteligence na vasi. Med drugimi se pojavi na vasi »umetnik« Emil, ki močno vzburi ženska srca, povzroči vrsto zapletov in problemov v dveh sosednjih družinah, zapusti za seboj tudi sled — otroka — na koncu pa resigniran zapusti razburjeno okolje.

Igro je režirala Marija Žagar. V danih ji razmerah in možnostih ji je uspelo pripraviti solidno predstavo, ki bo s ponovitvami doživela še marsikatero izboljšavo.

Nekateri igralci so bili na nekaj mestih še nesigurni v tekstu, čutila se je neka negotovost — verjetno kot posledica, da so prvič igrali na tako velikem odru in pred dovolj zahtevnim občinstvom.

Na prvem mestu bi omenil Jelko Boštjančič, ki je odlično odigrala vlogo Marije Petek. Njena igra je bila raznovrstna, preprosta, do potankosti izdelana in povsem prepričljiva. Enako bi lahko trdili za Jožico Alauf-Jordanovo, ki je nudila solidno protigrro ter je vnesla v prostor precej temperamenta in smisla za razgibano mizansceno.

Zahtevno vlogo slikarja Emila je igral mladi igralec Martin Novak, ki mu je v nekaterih prizorih uspelo vnesti v figuro potrebne specifične poteze. Pavleta Petka je dobro odigral Miro Zidan,

Režiser Jane Kavčič med igralci.

SREČA NA VRVICI

O novem filmu Janeta Kavčiča smo v našem listu že pisali. Takrat smo napovedali premiero za lanske december. Vendar so se dela zavlekla, tako da je film doživel svoj krst šele zdaj.

7. aprila zvečer je bila v dvorani kina Union svečana premiera novega mladinskega filma Sreča na vrvi. Scenarij zanj je po motivih Vitana Mala napisal režiser Jane Kavčič. Prvotni naslov filma je bil Drži se, moj črni kuža, ki pa se je kasneje spremenil v Srečo na vrvi po naslovu pesmice, ki jo je za film napisala Svetlana Makarovič.

Dopoldne istega dne je bila krstna predstava posebej za otroke. Ob tej priliki si je film ogledalo tudi nekaj učencev OŠ Polje.

Film je bil odlično sprejet, občinstvo je bilo navdušeno nad spontano igro otrok, nad psom Jakobom in nad številnimi humorističnimi domislicami, ki so se rodile v otroških glavah. Zdi se, da je ena glavnih kvalitativnih Kavčičevih filmov prav humor, ki ohranja neveselo sporočilo filma na kritični ravni, ne zdrkne pa v tragičnost. Ob gledanju se gledalci ne samo nasmijejo, pač pa začutijo tudi stisko sodobne civilizacije, ki je naravo zamenjala z betonskimi džunglami. V takem okolju brez zelenic in dreves za pse ni prostora. Zato se morata glavni junak Matic in njegov največji prijatelj pes Jakob raziti. V svoji žalosti Matic kljub vsemu zasluži, da bo Jakobu lepše tam, kjer so travniki in drevesa. Z nesrečnim koncem je film dan gledalcem v polemichen razmislek.

Omeniti je treba tudi pogovorni jezik, ki ga v filmu govorijo igralci. Sproščen, vsakdanji govor je najbrž tudi pomagal k izredno naravni, neprisliljeni igri otrok.

Kot zanimivost naj povemo, da je Vitan Mal izdal knjigo z naslovom Sreča na vrvi. Napisal jo je po snemalni knjigi Janeta Kavčiča. Knjiga je opremljena s fotografijami iz filma in je izšla pri Mladinski knjigi.

V kratkem pa bo v prodaji tudi plošča z glasbo, ki jo je Dečo Žgur skomponiral za film Sreča na vrvi.

KATJA PODBEVŠEK

Ivana Krivca pa zanimivo Andrej Alauf, le v govoru je bil sem in tja nejasen. Dijaka Vladimirja je prav dobro odigrala Marija Hlebs.

Realizacija komedije Tolmun in kamen je uspeh mlade dramske skupine iz Besnice in ji je lahko spodbuda za bodoče delo. MARIAN B.

OO ZSMS KODELJEVO

Kljub neviščnostim v zadnjem času klubska dejavnost veselo cvete. Posebno razveseljivo je opazovati mlade pohodnike, ki imajo ob lepem vremenu vedno več želja — in pohodov. Do sedaj smo se udeležili pohoda iz Kroke v Dražgoše, zbora MPPČ v Zavrornu, skupaj z Zavrornom pa smo 19. marca organizirali pohod v bolnišnico Franja. Pohod je bil izobraževalnega značaja, hkrati pa smo obudili spomine na partizanske poti. 26. marca smo imeli pohod v Vinje, aprila pa še na Pugled in Drenov grič.

Predsednica komisije za kulturo v naši OO Tatjana Kokalj je zvesta poslušalka radijske oddaje V korak z mladimi. Odločila se je, da bo tudi ona poslala na radio

prispevek o dejavnosti naše OO. Opisala je vse dejavnosti in probleme, poslala je tudi vabilo in potem smo tisti tork po radiu ob 14. uri slišali njen prispevek. Vodja oddaje ga je pohvalil kot najboljši prispevek v zadnjem času. Naša Tatjana pa je za nagrado prejela LP ploščo. BLANKA VILFAN

RAKETNI KLUB

V vojašnici BRATSTVO IN ENOTNOST v Polju so ustanovili astronautski raketni klub. Čeravno ima raketarstvo med slovensko mladino že bogato tradicijo, je to v naši občini prvi tak klub. Mladim vojakom želimo veliko dosežkov na tem, področju.

FRANČIŠKA IN JERNEJ MAROLT — ZLATOPOROČENCA

V začetku leta sta zakonca Frančiška in Jernej Marolt praznovala 50-letnico skupnega življenja.

Jernej se je rodil leta 1899 v Podmolniku. V družini je bilo štirinajst otrok in nič čudnega, da je moral Jernej kaj kmalu poprijeti za delo. Priučil se je čevljarstva in to delo opravljal do upokojitve. Med prvo svetovno vojno je bil vojak na italijanski fronti pri Gorici, nato

pa še vojak v stari Jugoslaviji.

S svojo družico je sklenil zakon 27. februarja leta 1927 in v zakonu sta imela štiri otroke.

Pred vojno si je v Zavrornu postavil hišo in odprl čevljarstvo obrt. Tu se je vključil v delo Svobode in kasneje tudi Vzajemnosti. Napredno okolo tje Zavrora ga je pritegovalo tudi kasneje, ko se je preselil v Zdobrovo. Julija 1941 je bil

v Molniški četi, toda na nasvet Jožeta Moškriča in zaradi velike družine je četo zapustil in se vrnil na teren. Tu je delal za partizane obutev in bil organiziran v OF vse do aretacije in pregnanstva na Rab. Taboriško trpljenje pa se je zanj nadaljevalo še v nemški internaciji vse do konca vojne.

Po osvoboditvi je aktivno delal v družbenopolitičnih organizacijah, še posebno pri gradnji združnega doma v Zdobrovi. Družba ga je za njegovo delo odlikovala z redom zaslug za narod III. stopnje, dobil pa je tudi častno priznanje mesta Ljubljana za organizirano delovanje v OF.

Na njegovi poti ga je vsekozi zvesto in častno spremljala njegova družica in žena. Vojni čas ji je vzel moža in hranitelja ter ji prepustil vso skrb za družino. Napor, ki ji ga je naložil vojni čas, je prestala in po vsem trpljenju je zaživela v svobodi s ponovno zbrano družino.

Ob visokem jubileju jima čestitajo znanci in prijatelji, družbenopolitične organizacije Polja in Zdobrovo ter jima želijo: Še na mnoga leta! Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Naše skupnosti. E. SVETEK

V zadnji številki Nsk smo že poročali o zelo uspehi enajsti reviji šolskih pevskih zborov naše občine. To je eden od osmih nastopajočih zborov. O kakovosti njihovega petja pa smo se imeli priložnost prepričati tudi na občinski proslavi 26. aprila. Navdušili so nas! (Foto: Jože Kozamernik)